

Vlaams
Parlement

vergadering **C102**
zittingsjaar 2017-2018

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Economie, Werk, Sociale Economie,
Innovatie en Wetenschapsbeleid

van 18 januari 2018

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Björn Rzoska aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het dossier Uplace na de vernietiging van het GRUP door de Raad van State – 753 (2017-2018)	
VRAAG OM UITLEG van Katia Segers aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de werkzaamheden van de stuurgroep brownfieldconvenant Uplace – 766 (2017-2018)	3
VRAAG OM UITLEG van Willem-Frederik Schiltz aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de toename van het gebruik van de waarborgregeling van Waarborgbeheer nv – 541 (2017-2018)	14
VRAAG OM UITLEG van Andries Gryffroy aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de speerpuntclusters in het kader van de circulaire economie – 693 (2017-2018)	19

VRAAG OM UITLEG van Björn Rzoska aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het dossier Uplace na de vernietiging van het GRUP door de Raad van State – 753 (2017-2018)

VRAAG OM UITLEG van Katia Segers aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de werkzaamheden van de stuurgroep brownfieldconvenant Uplace – 766 (2017-2018)

Voorzitter: de heer Jos Lantmeeters

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp.a): Voorzitter, ik heb het vermoeden dat dit nog niet van de baan is, dat de saga van Uplace, of het blunderparcours, zoals collega Rzoska het noemt, maar doorgaat.

Even recapituleren. Op 17 augustus werd in de pers bekend dat de Vlaamse Regering in alle stilte een bemiddelaar, met name Wim Van Asschot, zou hebben aangesteld om te onderhandelen met zowel de initiatiefnemers als tegenstanders van het Uplacebelevingscomplex. Minister, over de precieze invulling van die bemiddelingsopdracht wou u niet uitweiden, doch de berichtgeving dat men wou komen tot een Uplacelightcompromis, werd toen ook niet weerlegd. We hebben dat kunnen lezen in De Tijd van 17 augustus.

Minister, in de commissie Economie hebt u op 28 september in uw antwoord op een vraag van mezelf en collega Rzoska letterlijk het volgende gesteld: "Er zijn gesprekken gevoerd. Er is geen officiële, formele of speciale bemiddelingsopdracht in naam van de Vlaamse Regering uitgevoerd. Het gevolgde traject valt binnen de normale brownfieldprocedure, die decretaal is vastgelegd. Zoals reeds gesteld, heeft de Vlaamse Regering geen formele bemiddelingsopdracht gestart. De onderhandelaar of voorzitter heeft gesprekken gevoerd met de betrokken partijen om als nieuwe voorzitter of nieuwe onderhandelaar inzicht te krijgen in hun standpunten en in hun visie ten opzichte van dit project. (...) De onderhandelaar of voorzitter moet (...) instaan voor een neutraal en vertrouwenwekkend kader waarin het convenant kan worden gerealiseerd. Het is altijd de bedoeling dat het convenant wordt gerealiseerd. Indien er in of buiten de stuurgroep conflicten zijn, kan hij ook bemiddelend optreden."

Inderdaad, de procedure schrijft voor dat na de totstandkoming van een brownfieldconvenant een stuurgroep wordt opgericht waarin elke actor en regisseur is vertegenwoordigd, alsook de Vlaamse Regering. De stuurgroep wordt voorgezeten door een onderhandelaar aangeduid door de Vlaamse Regering. Die stuurgroep staat in voor de opvolging van de realisatie van het brownfieldproject na het afsluiten ervan. Bij de uitvoering kunnen knelpunten worden voorgelegd ter bespreking, zodat alle partijen worden betrokken om tot een aanpak en oplossing te komen. Minister, ik zeg dat zelf maar, want ik weet dat u me dat anders straks ook gewoon gaat antwoorden.

U hebt er in de commissievergadering van 28 september op gehamerd dat er geen formele bemiddelingsopdracht was. U was heel stellig. U zei: "Ik weet niks van een Uplace light. Ik heb de gesprekken niet gevoerd. Ik heb (...) geen verslag gekregen van de voorzitter-onderhandelaar. Hij moet dat (...) aan de stuurgroep doen, en niet aan mij."

Ondertussen weten we dat er ook vier vertegenwoordigers van vier ministers aanwezig waren, dus op zich klinkt dat al bizar, maar daar gaan we straks op in.

Dat verslag is er ondertussen. Wij hebben dat opgevraagd, via het parlementair inzagerecht. We hebben het kunnen inkijken. Dat is nog steeds vertrouwelijk in te kijken. We hebben echter ook de verslagen van de vergaderingen gekregen, en die zijn ondertussen publiek.

Ondanks uw eerdere stellige beweringen is de uitkomst wel degelijk een compromis in de vorm van een Uplace light: de totale oppervlakte wordt met een derde ingeperkt, de winkelruimte zou met 10 procent verminderen, een gepland hotel werd helemaal geschrapt en de kantoorruimte met 70 procent gereduceerd.

Tijdens de behandeling van mijn interpellatie over dit rapport achter gesloten deuren tijdens de commissievergadering van 14 december benadrukte u dat het om een informeel verslag gaat en er geen engagement is om met de geformuleerde voorstellen aan de slag te gaan. U herhaalde dat u eind september geen weet had van een piste Uplace light en dat de Vlaamse Regering enkel de geijkte procedures volgt. Het rapport van Van Asschot werd aan u overgemaakt op 13 oktober en u hebt het op uw beurt overgemaakt aan de Vlaamse Regering, iets dat we niet hebben kunnen terugvinden in de notulen van die regering.

Uit de opgevraagde verslagen van de stuurgroep van het brownfieldconvenant blijkt nu dat de Vlaamse Regering inderdaad dus ruim vertegenwoordigd is, via een vertegenwoordiger van de kabinetten van de ministers Muyters, Schauvliege, Weyts en Bourgeois. De stuurgroep kwam tien keer bijeen tussen mei en november. Ondertussen is dat elf keer, want er is in de kerstvakantie nog een verslag toegevoegd. Uit de verslagen blijkt dat uw kabinet op diverse manieren actief heeft meegewerkt aan het realiseren van het brownfieldconvenant. Zo heeft uw kabinet een nieuw addendum geschreven. In de verslagen blijkt dat niet duidelijk, maar als ik die zo lees, zou het eigenlijk Uplace zelf zijn geweest dat een aanzet heeft gemaakt voor het addendum. Dat zou op 21 november zijn besproken in de brownfieldcel. U hebt tevens een oplossing gezocht om het aandeel van Uplace voor de heraanleg van een deel van de Woluwelaan te prefinancieren, zo hebben we ook kunnen lezen. Uit de verslagen blijkt dat Uplace diverse keren stelt niet de prefinanciering te zullen doen dat het moet doen van dat stuk van de Woluwelaan zolang men niet zeker is dat het wordt gerealiseerd. Dan lezen we dat het kabinet-Muyters bevestigt dat er in de begroting in een prefinanciering is voorzien.

Men kan dus in vraag stellen of de onpartijdigheid van de Vlaamse Regering hierdoor niet in het gedrang komt.

Minister, gezien die nieuwe ontwikkelingen en het feit dat het verlossende arrest van de Raad van State dan uiteindelijk net voor de kerstvakantie kwam, zou ik graag hebben dat u klaarheid schept over een aantal zaken – over dat arrest zal vooral de heer Rzoska spreken.

Minister, op welke manier werd u in de afgelopen maanden gebriefd door uw vertegenwoordiger bij de stuurgroep brownfieldconvenant Uplace?

Klopt het dat u een addendum bij het brownfieldconvenant Uplace geschreven hebt op vraag van Uplace, al dan niet op voorzet van Uplace zelf? Zo ja, welke bepalingen zouden daarin worden opgenomen?

Welke financiële engagementen zijn concreet aangegaan voor de heraanleg van de Woluwelaan, zoals we toch menen te mogen opmaken uit de verslagen? Op welke manier verantwoordt u dat deze kosten gedekt worden door de Vlaamse overheid, terwijl de projectontwikkelaar daar zelf voor moet instaan?

Hoe zien de verdere werkzaamheden van het brownfieldconvenant Uplace eruit? Op welke manier wordt het door onderhandelaar Van Asschot afgeleverde rapport verder opgevolgd en afgetoetst met de betrokken actoren?

In het licht van de vernietiging van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (GRUP) door de Raad van State op 22 december, had ik graag vernomen welke verdere stappen u en de Vlaamse Regering plannen om het brownfieldconvenant Uplace gerealiseerd te krijgen? Hebt u reeds zicht op mogelijke schadeclaims indien beslist wordt om het brownfieldconvenant niet uit te voeren?

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

Björn Rzoska (Groen): Voorzitter, collega's, minister, ik ga dieper in op het arrest van de Raad van State van 22 december. Ik grijp terug naar hun motivatie. Zij schetsen in het begin van hun arrest het traject. Ik heb er de relevante passage uit gehaald, die slaat op wat er deze legislatuur gebeurd is: "In 2016 gaat de Vlaamse Regering over tot een nieuwe vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voor de" – ondertussen welgekende – "cluster C.3, waardoor het Uplace-project opnieuw mogelijk wordt gemaakt. De aanleg van een tramlijn wordt niet als voorafgaande voorwaarde opgelegd. In de toelichtingsnota wordt voorgehouden dat er, ten opzichte van het ruimtelijk uitvoeringsplan van 2011, een substantiële reductie van de toegelaten handelsoppervlakte in de Uplace-zone is doorgevoerd om" – zo schrijft de Raad van State in zijn inleiding – "een antwoord te bieden op de argumenten die zij bij arrest nummer 227.723 hadden ontwikkeld om de cluster C3' – dus Uplace – 'te vernietigen'. De voornoemde reductie van de handelsoppervlakte is voor de Vlaamse Regering een grond om terug te grijpen naar het reeds zes jaar oude milieueffectenrapport.

In het arrest van 22 december 2017 vernietigt de Raad van State het in 2016 vastgestelde gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan. De Raad van State stelt vast dat, ten opzichte van het ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) van 2011, de stedenbouwkundige voorschriften van het ruimtelijk uitvoeringsplan van 2016 een substantiële toename – en dus geen reductie – van de toegelaten handelsoppervlakte in de Uplace-zone tot gevolg hebben. Aldus blijkt dat er een onjuiste verantwoording te zijn gegeven om geen tramlijn op te leggen en om het milieueffectrapport uit 2010 te gebruiken."

Het recente arrest over het GRUP Uplace leest als een behoorlijk blunderboek. Minder blijkt meer te zijn, de verantwoording is onjuist en het gebruik van het milieueffectenrapport uit 2010 houdt geen stand. Meteen wordt, althans wat mij betreft, duidelijk waarom de Vlaamse Regering, bij monde van minister Muyters en gesteund door minister Schauvliege, de afgelopen maanden de voorzitter-bemiddelaar een opdracht tot bemiddeling heeft gegeven. Zoals de verslagen van de stuurgroep aantonen, werd gevreesd voor een vernietiging van het GRUP door de Raad van State en werd er – ver uit het zicht van het parlement – gewerkt aan een B-scenario.

En wat meer is: het parlement werd – en ik vraag mij soms af: bewust? – op het verkeerde been gezet toen de plannen omtrent een Uplace light uitlekten. In alle toonaarden werd de betrokkenheid van de Vlaamse Regering ontkend, terwijl maar liefst vier kabinetsvertegenwoordigers mee aan de tafel zaten waar werd beslist om in alle discretie een optie B uit te werken. De eerlijkheid gebiedt mij om te zeggen dat een van de vier kabinetten steevast afwezig is, evenwel zonder verontschuldiging, maar dat begrijp ik zeer goed.

Op 22 december laatstleden voltrok zich dan het gevreesde scenario. En dus is de vraag 'wat nu?' meer dan legitiem, gezien het plan van de Vlaamse Regering om koste wat het kost Uplace te realiseren.

Minister, wat met de door de Vlaamse Regering gegeven opdracht aan de voorzitter van de stuurgroep Uplace om een bemiddeling met alle betrokken actoren op te zetten wat resulteerde in een rapport Uplace light? Wordt dat scenario, waarbij niet langer met een GRUP, maar met lokale RUP's wordt gewerkt, nu geactiveerd?

Minister, wat met het nieuwe addendum waaraan door u werd gewerkt om, naast de gemeente Machelen ook de gemeente Vilvoorde mee in het brownfield-convenant te trekken? Op 21 december laatstleden verklaarde de parlementsvoorzitter dat het een werkdocument is dat niet wordt gefinaliseerd. Mag ik daaruit besluiten dat Uplace light geen optie meer is?

Is de Vlaamse Regering het nog altijd eens met de stelling dat een minister en zijn kabinet één zijn?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Collega's, ik zal niet ingaan op jullie insinuaties, noch op de stemmingmakerij. Ik dacht dat het jullie partijen waren die zeiden: 'Laat het ons hebben over de inhoud.' Wel, ik wil het alleen over de inhoud hebben. De insinuaties laat ik voor wat ze zijn.

Ik schets eerst het kader van wat een brownfieldconvenant is. Ik heb dat al eens gedaan, maar als ik de vraagstellingen hoor, is het nog niet altijd goed doorgedrongen wat dat is.

Het beleid inzake brownfieldconvenanten is erop gericht om de ontwikkeling van braakliggende of onderbenutte terreinen door investeerders en projectontwikkelaars aan te moedigen. Met het decreet van maart 2007 betreffende de brownfieldconvenanten – ik veronderstel dat jullie dat kennen – voorzag de decreetgever in een kader waarmee dergelijke projecten administratief kunnen worden gefaciliteerd, door middel van het gebruik van convenanten waarin afspraken worden opgenomen met de ontwikkelaar.

Op 2 februari 2009 heeft de Vlaamse Regering een specifiek onderhandelingskader goedgekeurd voor de brownfieldprojecten gelegen in het variabel programma van het Strategisch masterplan Vilvoorde-Machelen. Steunend op de ontwikkelingsscenario's in het masterplan van de provincie Vlaams-Brabant, heeft de Vlaamse Regering gekozen voor een menging van verschillende functies, namelijk kantoorontwikkeling, kmo-zone, transport, distributie en logistiek, recreatie en leisure, retail, wonen en park. Omwille van de mobiliteit zijn er maximale ontwikkelingsplafonds voor elke functie.

In het variabel programma van het Strategisch masterplan Vilvoorde-Machelen zijn drie concurrerende brownfieldprojecten aan het specifiek onderhandelingskader getoetst, namelijk Rittweger Machelen, Access Park Machelen en Uplace Machelen. Een van de beoordelingscriteria betreft overigens de "omschrijving van de globale visie en feitelijke elementen die onderbouwen dat het voorgestelde brownfieldproject meerwaarden creëert op sociaal, economisch en milieuvlak."

Op voorstel van toenmalig minister-president Peeters en de toenmalige ministers Van Brempt, Van Mechelen, Crevits en Ceysens heeft de Vlaamse Regering vervolgens het brownfieldconvenant van Uplace goedgekeurd. Hierin heeft de Vlaamse Regering zich geëngageerd om een algemeen faciliterende rol te spelen bij de uitvoering van het brownfieldproject. Dat gebeurt overigens in verband met elk brownfieldconvenant.

Ten gevolge van het convenant hebben de actoren een stuurgroep opgericht. Dat zijn Uplace, de gemeente Machelen, de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) en de Vlaamse Regering. Met het oog op de realisatie van het brownfieldproject moeten de actoren in de stuurgroep in onderling overleg verschillende taken uitvoeren, namelijk overleggen over de realisatie van het brownfieldproject op basis van het convenant, waar nodig invulling geven aan het brownfieldproject en inspelen op wijzigende assumpties, wijzigingen van de behoeften van de partijen, technologische evoluties en dergelijke.

Dat is de taak die toen aan de stuurgroep is gegeven. Dat is niet nu gebeurd. Ik zal nog eens herhalen dat de Vlaamse Regering de voorzitter geen specifieke taak heeft gegeven. Dat was de taak. Dat die taak wordt uitgevoerd, is de verdomde rol van de stuurgroep. Ik probeer kalm te blijven. Dat is exact wat de stuurgroep de afgelopen maanden heeft gedaan.

In uitvoering van de engagementen in het convenant heeft de stuurgroep besloten een bemiddelingsproject op te zetten. Een vertegenwoordiger van mijn kabinet neemt deel aan de werkzaamheden van de stuurgroep. Hij zit daar niet als een bloempot. Hij neemt deel aan de uitvoering van het convenant dat de Vlaamse Regering heeft afgesloten. Indien mijn vertegenwoordiger niet zou doen wat is afgesproken, zouden we in de fout gaan. In dat geval zou een van de andere kabinetten het moeten doen of zou Uplace of zelfs de gemeente Machelen dit kunnen eisen. Zoals gebruikelijk, heeft mijn vertegenwoordiger mij gebriefd in functie van de noodwendigheid.

Mevrouw Segers, dat is gebeurd op basis van de verslagen. We moeten daar eerlijk over zijn. Ik stel vast dat mijn vertegenwoordiger geen standpunten heeft ingenomen die niet stroken met het kader dat is vastgelegd en goedgekeurd door de Vlaamse Regering en dus ook door een minister van uw partij. Dat is normaal. U moet dat als normaal beschouwen. Het gebeurt elders ook.

Het addendum is een denkspoor dat de stuurgroep heeft ontwikkeld, conform de algemene faciliterende taak voor het brownfieldconvenant. Ik heb mijn vertegenwoordiger gemeld dat ik niet de intentie had dit aan de Vlaamse Regering voor te stellen. De administratieve werkzaamheden zijn dan ook gestaakt. De stuurgroep kan me voorstellen aan een nieuw addendum te werken. Ik heb echter verklaard dat ik dat niet zal doen. Ik zie niet in waarom ik aan een nieuw addendum zou werken.

Mevrouw Segers, wat de financiële engagementen betreft, verwijs ik naar het Realisatieconvenant Mobiliteit Uplace Machelen dat de Vlaamse Regering op 17 juli 2015 heeft goedgekeurd. Deze afspraken zijn gemaakt tijdens de heronderhandeling van het convenant. Zoals u weet, is dit een contractuele overeenkomst. Hierbij is de eigen bijdrage van Uplace in totaal verhoogd. De kosten waarvan sprake vallen niet ten laste van de Vlaamse overheid. Het betreft immers een prefinanciering. De stuurgroep heeft dit niet snel achter de schermen en in het grootste geheim vastgelegd. Dat is daar beslist.

Wat de verdere werkzaamheden betreft, zal de stuurgroep de implicaties van de uitspraak van de Raad van State voor de uitvoering van het convenant moeten vaststellen. Het is niet de taak van de stuurgroep verder iets te beslissen. De stuurgroep heeft niet de bedoeling iets te beslissen. Het is niet aan mij de vraag te beantwoorden of de Vlaamse Regering al dan niet verdere stappen zal zetten. Ik moet en zal geen initiatief nemen. Het GRUP is vernietigd. Het valt niet binnen mijn bevoegdheid te beslissen of er al dan niet een nieuw GRUP komt. Ik heb op dit vlak geen initiatief te nemen.

Ik ga er alleszins van uit dat de schadeclaims geen enkele kans maken. De Vlaamse Regering heeft immers alles in het werk gesteld om de aangegane engagementen te honoreren.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp.a): Minister, we doen niet aan stemmingmakerij. Alle vragen die ik u heb voorgelegd, zijn gebaseerd op feiten en op de verslagen die we hebben kunnen lezen. In het verslag van de stuurgroep van 28 september 2017 wordt gewag gemaakt van de interpellaties van de heer Rzoska en mezelf. Er wordt naar onze vragen verwezen.

Ik zal nog eens voorlezen wat u hierover formeel hebt verklaard: "Ik weet niets van een Uplace-light. Ik heb die gesprekken niet gevoerd. Ik heb geen verslag gekregen van de voorzitter-onderhandelaar." Nu hebt u geantwoord dat u natuurlijk wel een verslag hebt ontvangen van de vertegenwoordiger van uw kabinet. U was dus wel op de hoogte. U probeert ons wijs te maken dat u van niets wist. We kunnen echter in alle verslagen lezen dat uw kabinet zich zeer faciliterend opstelt.

Ik lees voor wat u zegt op 4 oktober: "Kabinet-Muyters heeft contact opgenomen met kabinet-Weyts. Er werd afgesproken dat er een brief vanuit de beide ministers zal worden verstuurd naar de NMBS met de vraag voor de vergunning van de halte Kerklaan te vernieuwen." Die halte Kerklaan vervalt in januari. Er zou dus zelfs geen station komen.

U engageert zich wel om dat nieuw addendum op te maken. Het was eerst Uplace dat de aanzet heeft gegeven, als ik het goed begrijp. Het was op 14 november al klaar, want het werd ter sprake gebracht in het verslag van 14 november.

De prefinanciering daarvan. Ik lees opnieuw voor uit het verslag van 4 oktober: "De vraag van Uplace om een beroep te doen op de voorziene prefinanciering is toegekomen. De nodige stappen worden gezet om dit begrotingstechnisch in orde te maken zodat het financieel engagement kan worden aangegaan en worden bevestigd aan Uplace." Dat na verschillende keren in de vorige verslagen te moeten lezen dat Uplace zegt dit niet te prefinancieren omdat er een arrest boven hun hoofd hangt.

In al die elementen lezen we dus dat u op de hoogte was, dat uw kabinet zich zeer faciliterend heeft opgesteld. U hebt dat formeel ontkend op 28 september. Wat is het nu? Ik kan alleen maar opmaken dat u actief hebt meegewerkt aan het uitdenken van een Uplace light om dit project waarop niemand in Vlaanderen zit te wachten, vooralsnog te redden.

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

Björn Rzoska (Groen): Minister, collega Segers heeft het ook al gezegd: ik heb u op 28 september, en ook al voordien, op basis van persartikels geïnterpelleerd. U hebt me toen een verklaring gegeven waarvan ik vond dat die verklaring, gezien de wetgeving die ter zake bestond, wat mij betreft voldoende was. Ik ben toch ook enigszins geschrokken van die verslagen van de stuurgroep om de heel eenvoudige reden dat – en ik heb er geen probleem mee dat een kabinets-medewerker in die stuurgroep zit, wel integendeel – in mijn visie het wel zo is dat een minister en zijn kabinet een zijn. Dat is een principe dat we toch allemaal hanteren in de Wetstraat.

Op het moment dat u verklaart in een commissie dat u niets weet van Uplace light, is dat moeilijk vol te houden. Ik neem gewoon het eerste verslag – u noemt het insinuaties, maar ik ga door met het verslag – van 4 mei, het moment dat de nieuwe voorzitter van de stuurgroep start en Uplace zegt, na het voorstel van de voorzitter, dat het vijf voor twaalf is. Als je het verslag goed leest, merk je dat men aanvoelt dat er mogelijk een probleem opduikt met de Raad van State, dat er mogelijk een vernietiging van het GRUP aan komt. Men zegt zeer duidelijk in het verslag dat men met veel enthousiasme wil doorgaan, maar men vraagt om het dossier zo snel mogelijk in een rechtszekere toestand te krijgen.

Ik kan er toch niet aan doen dat ik lees wat ik lees. Ik heb ook geen indicatie dat die verslagen niet zijn goedgekeurd, want ze worden telkens goedgekeurd op de volgende vergadering. Ik lees wat er staat onder kop 4 'Voorstelling tot verkenning tot bemiddeling': "Kabinet Muyters pikt hierop in" – op de litanie van Uplace dus – "door het voorstel op tafel te leggen om de onderhandelaar verkennende

gesprekken te laten aangaan met de andere partijen. Dit zal uiteraard geen makkelijke taak zijn. Het kabinet Schauvliege geeft aan dat zij dit voorstel volledig ondersteunen. Ondertussen worden uiteraard de juridische procedures verder opgevolgd en wordt alles in het werk gesteld om alsnog tot een positief resultaat te komen bij de Raad van State.” En dan staat eronder: “De onderhandelaar geeft aan dat hij ingaat op de vraag. Uplace ondersteunt deze poging.” Ik heb er geen probleem mee als u de vorige keer in de commissie had gezegd dat u het voorstel hebt gedaan om aan een bemiddeling te beginnen, om na te gaan wat er kan en om dan eventueel richting het eindrapport te gaan rond Uplace Light. Ik kan alleen maar ingaan en afgaan op de verslagen die we hebben opgevraagd en wat daar op tafel ligt.

Nogmaals, minister, in mijn ogen zijn kabinet en minister een. Ik had er even goed mee kunnen leven als u een paar maanden geleden tegen mij had gezegd dat u volledig op de hoogte was en dat het zelf op tafel hebt gelegd en dat u op de hoogte bent via uw medewerker van wat er gebeurt in die stuurgroep.

Uit uw antwoord heb ik goed begrepen dat er van een addendum geen sprake meer is. Ik denk dus ook dat Uplace light definitief van de baan is.

Ik heb nog een bijkomende vraag. U zegt dat u geen initiatief gaat nemen omdat het niet binnen uw bevoegdheid valt, wat het GRUP betreft. Dat klopt, maar u zit hier wel namens de Vlaamse Regering. U zit hier namens de Vlaamse Regering en ik heb ook de vraag gesteld richting de Vlaamse Regering. Ik vermoed toch dat u contact hebt met uw collega die daar dan wel verantwoordelijk voor is. Mijn vraag blijft dus: u niet binnen uw bevoegdheid, maar gaat de Vlaamse Regering nog een initiatief nemen om het GRUP al dan niet vast te stellen en dus een remediëringsspoor op tafel te leggen? Die vraag blijft open.

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

Jo De Ro (Open Vld): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben blij dat u publiekelijk nog eens heel duidelijk zegt dat de Vlaamse Regering alles heeft gedaan binnen haar wettelijke taak en haar contractuele verplichtingen en dat we er als Vlaamse overheid dus van mogen uitgaan – en ik vermoed ook dat u zich baseert op juridisch advies – dat schadeclaims in onze richting weinig kans maken, zeker na de laatste afspraken, bij de vorige regeringsbeslissing, die gemaakt zijn met het bedrijf Uplace.

Collega's, ik stel een paar dingen vast. Ik ben al blij dat de oppositie hier vandaag zegt dat het voor hen best oké is dat er kabinetten zitten. Het tegendeel had maar moeten zijn. Zolang er brownfieldconvenanten gaan bestaan, zullen er vertegenwoordigers van de regering in moeten zitten. We kunnen er vertegenwoordigers zetten die van de administratie komen, maar in zulke dossiers vind ik het wel belangrijk dat ook de Vlaamse Regering haar botten vuil maakt en zelf ook mee actief zoekt om brownfields te realiseren.

Iedereen weet dat ik van dit project niet moet hebben, maar brownfieldconvenanten staan los van de taak die door de Vlaamse overheid moet worden opgenomen. Brownfieldconvenanten zijn er gekomen om gronden en terreinen in steden en gemeenten waar in de jaren 40, 50, 60 industrie heeft gebloeid die nadien is doodgebloed en waar vervuilde terreinen zijn achtergebleven, opnieuw economisch rendabel te maken en zo een push te geven aan de economie van Vlaanderen en van die regio's.

Ik vind het heel belangrijk dat Vlaanderen dat doet en ik hoop, ondanks alle miserie van dit dossier, dat er nog nieuwe zullen worden afgesloten, want er zijn nog heel wat gronden waar lokale besturen en bedrijven te klein zijn om er iets

mee te doen dat economisch rendabel is. Daar als overheid mee aan duwen, is voor onze fractie absoluut belangrijk.

Collega Segers, ik verbaas mij een beetje over uw teneur – ik ben dat van u niet gewoon – dat er steeds in een richting blijft gekeken worden. Met een aantal collega's hebben we al die documenten bekeken, zowel de vertrouwelijke als de andere. Ik lees daar toch ook andere dingen in. Ik lees daar niet in, zoals in De Tijd – wie dat destijds heeft gelekt aan De Tijd, is nog altijd een goed bewaard geheim, maar het wordt me nu wel duidelijk dat het niet vanuit regeringspartijen kwam, maar veeleer vanuit de oppositie –, dat van het grote nieuws dat de Vlaamse Regering een Uplace light had uitgedokterd, geschreven en gepromoot, weinig fundament overblijft.

In het verslag van 19 juli staat letterlijk – vorige keer moest ik nog in de vertrouwelijkheid citeren, nu mag ik dat openbaar doen: “Er is overleg geweest met de burgemeesters van Vilvoorde en Machelen. De bekommernissen aangaande mobiliteit en handel in de stadscentra blijft bestaan. Bij het bestuur van Vilvoorde wordt de bereidheid nagegaan om als regisseur in het convenant te stappen zodat Vilvoorde eveneens een stem heeft bij de verdere invulling van het project. Bij positief gevolg kan een addendum aan een brownfieldconvenant worden voorbereid.”

Dat is ook logisch, want in een brownfield over dat stuk van Uplace zit de stad Vilvoorde niet in. Wil ze mee worden betrokken, dan zal er een addendum moeten komen.

Ik citeer verder: “Mogelijkheid is indien Vilvoorde toetreedt tot het brownfieldconvenant dat het planningsinitiatief aan de lokale overheden Vilvoorde en Machelen wordt overgelaten.”

In het verslag van 30 augustus lees ik letterlijk: “Uplace brengt verslag uit van de gesprekken die de afgelopen weken hebben plaatsgevonden met burgemeester De Groef en Bonte. De eerste ronden die door de onderhandelaars werden gedaan en de gesprekken die hebben plaatsgevonden met de burgemeesters van Machelen en Vilvoorde, hebben interessante elementen opgeleverd die een voortzetting van deze oefening rechtvaardigen.”

Deze letterlijke citaten sluiten aan bij het vertrouwelijke stuk waaruit ik niet zal citeren, maar waar nog veel meer in detail wordt beschreven wat hier kort en bondig in het verslag staat. Voor onze fractie is het dan ook duidelijk: de Vlaamse Regering heeft haar taak waargenomen. Zijn er problemen binnen het brownfieldconvenant, dan wordt er gekeken met welke partner binnen de Vlaamse Regering of op andere niveaus – provincie, agentschappen of federale structuren – er contacten moeten worden gelegd. Er wordt naar de lokale overheden en de initiatiefnemer, de commerciële partner Uplace, gekeken om alternatieven uit te werken in vertrouwelijke gesprekken die hebben plaatsgevonden. Die gesprekken zijn zo interessant dat ze een voorstel opleveren, waarvan heel duidelijk is dat die voorstellen niet de voorstellen van de Vlaamse Regering zijn, maar het resultaat van gesprekken tussen de drie partners, de burgemeesters van die twee gemeenten en Uplace.

In andere documenten staat heel duidelijk dat minstens twee van de drie partners daarachter staan, en dat de derde partner bereid is om verder te praten. Ik heb het dan niet over de ingedektheid van een aantal van die partners. Ik ga ervan uit dat de aandeelhouders van Uplace er wel van op de hoogte waren, maar de aandeelhouders van die twee gemeenten – als ik ze nu even zo mag benoemen – waren daar in ieder geval niet van op de hoogte. Ik betreur dus dat we blijven zitten in de atmosfeer van: het is vooral de Vlaamse Regering die hier de motor is van een proces, het is vooral de Vlaamse Regering die koste wat het

kost als college – het gaat dan niet over die vier mensen of die vier kabinetten – dit dossier wil rechtekken, terwijl – ik ben voor initiatiefrecht – andere mensen initiatief hebben genomen en uit die gesprekken het bekende Uplace light is voortgekomen.

Ik sluit me dan aan bij de vragen die nog voorliggen. Nu we weten wat we weten, nu de Raad van State dit project opnieuw een belangrijke slag heeft toegebracht, is het moment gekomen, niet om er een bos te planten, zoals sommigen voorstellen, maar wel om na te gaan wat die regio, wat de Vlaamse economie en wat zowel de publieke als de private partners met die terreinen kunnen doen. Ondertussen is er inderdaad al heel wat geïnvesteerd, zowel in het legistieke, het juridische als in het praktische van die terreinen.

Die terreinen liggen op een goede plaats. Net als een aantal collega's in de fractie en lokaal, vind ik dat ze niet geschikt zijn voor grote projecten die heel veel verkeer opleveren. Ze zijn wel zeer geschikt om economische, wetenschappelijke, innovatieve initiatieven te ontplooiën. Minister, daarvoor kijk ik wel naar u als speler in Economie, Wetenschap en Innovatie. Bijvoorbeeld in samenwerking met de universiteit van Brussel en van Leuven, kunnen op die terreinen perfect spin-offs worden gelanceerd, kan er perfect een bedrijventerrein komen om bijvoorbeeld rond media, bijvoorbeeld rond innovatie in de gezondheidszorg, dingen te ontwikkelen.

Er moeten in Vlaanderen inderdaad bossen bij komen. Ik denk niet dat daar de meest geschikte plaats is om aan boscultuur te doen en nadien aan recreatie in een groen domein. Het is zeker niet vanuit rancune voor een buurgemeente over dit project dat ik daar geen enkele economische ontwikkeling wil. Ik gun dat onze burens absoluut en ik gun het ook de economie van onze regio, de noordrand.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

Matthias Diependaele (N-VA): Ik kan me helemaal aansluiten bij wat collega De Ro net heeft gezegd. De manier waarop dit dossier vanuit de oppositie wordt aangepakt, is om moedeloos van te worden. We hebben het de laatste maanden al genoeg gemerkt dat in onze branche, in ons beroep de boemerangs in het rond vliegen, maar de manier waarop er hier wordt geprobeerd om via verdachtmakingen en insinuaties toch maar foute ideeën de wereld in te sturen, is eigenlijk om triest van te worden. In mijn ogen is dat geen correcte manier om aan politiek te doen.

Vandaag hebben we van de minister nog maar eens opnieuw dezelfde juiste antwoorden gehoord die we in het verleden hebben gehoord. De Vlaamse Regering heeft wel degelijk haar rol gespeeld zoals het hoort. Dat is nog maar eens bevestigd.

Ook de meerwaarde van brownfieldconvenanten staat hier helemaal niet ter discussie. Die procedure is wat ze is. De manier waarop dat aangepakt wordt, daar zijn we allemaal voor. Als er mensen zijn die daar toch een probleem mee hebben, dan moet men maar een voorstel van decreet of wat dan ook indienen om die procedure te wijzigen. Maar dat doet niemand, dus daar zijn we het allemaal over eens.

Men blijft proberen om via verdachtmakingen en insinuaties aan te tonen dat er iets mis is, terwijl ondertussen al heel lang duidelijk is dat dat niet het geval is, althans niet van de kant van de Vlaamse Regering. Dat er andere mensen betrokken waren bij dat gesprek, zoals ook collega De Ro heeft aangetoond, is ondertussen al meer dan duidelijk.

De enige vraag die wel overeind blijft, is de laatste vraag van collega Rzoska: wordt er al dan niet een nieuw GRUP gedaan? De minister is daar zeer duidelijk in

geweest. Dat is zijn bevoegdheid niet, en het is in dezen ook niet aan hem om dat te beantwoorden. Dit is ook niet de plaats om dat te beantwoorden. De vraag is terecht, maar die moet niet hier beantwoord worden. En voor zover ik weet, is daar ook nog geen beslissing in genomen. Maar er zijn in elk geval andere ministers die daarop moeten antwoorden.

Het zou goed zijn voor ons beroep dat we op basis van feiten aan politiek proberen te doen, en niet met gerichte vragen insinuaties proberen te doen die niet op de feiten gebaseerd zijn, maar dit dossier op een ernstige manier benaderen.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik dank de collega's De Ro en Diependaele. Zij hebben een aantal zaken op een juiste manier weergegeven. Want, mevrouw Segers, op 28 september wist ik niets van Uplace light. Dat blijkt ook. Als je alles leest, weet je dat ook. Het is niet met het kabinet, zoals collega De Ro ook heeft gezegd, dat de bespreking is gebeurd. Niet in de stuurgroep, maar erbuiten. Als je de verslagen leest en eerlijk zou zijn, zie je dat dat na 28 september aan bod is gekomen in de stuurgroep, en niet ervoor. En dus zijn het wél insinuaties, en is het wél stemmingmakerij wat u doet.

De brief van de NMBS is er niet. Er is geen brief gestuurd naar de NMBS. En dus kunnen we hem ook niet geven. Hij is er niet. En dat er in de stuurgroep wordt gezegd 'we gaan kijken of we dat gaan doen', wil niet zeggen dat de ministers het daarom doen. Hetzelfde geldt voor het addendum. Collega De Ro heeft het juist geschetst. Er is natuurlijk sprake van geweest in de stuurgroep, want als er sprake van is om Vilvoorde mee te nemen in de stuurgroep, terwijl die er oorspronkelijk niet bij waren, en er zouden afspraken komen ten gevolge van de gesprekken, dan was het misschien nuttig geweest om een addendum te maken. Maar op het moment dat het addendum ter sprake komt, en mijn vertegenwoordiger mij zegt dat er sprake van is om toch nog een addendum te maken, heb ik gezegd dat mij dat totaal onzinnig leek. Dus neen, we gaan niet verder met een addendum.

Wat betreft de voorziene prefinanciering: u hebt het juist gezegd, maar u insinueert iets anders. Die prefinanciering was voorzien, en ja, we hebben er dan in de stuurgroep over gesproken. Ik heb het in mijn eerste antwoord al gezegd, maar het is goed om het nog eens te herhalen: de prefinanciering was voorzien op 17 juli 2015. En daar wordt naar verwezen in die stuurgroep. U zei het juist: de voorziene prefinanciering. Want ze was voorzien, in 2015, in de afspraken die toen gemaakt zijn met Uplace. Zo was het. Dat zijn de feiten. De rest zijn insinuaties en stemmingmakerij. En dat ben ik eigenlijk echt wel beu.

Collega Rzoska, u zegt dat het op 4 mei vijf voor twaalf was. Dat is juist. En ja, mijn vertegenwoordiger heeft de plicht om te doen wat in het brownfield-convenant staat. Ik moest op 28 september niets anders zeggen, want er was geen sprake van een Uplace light. Ook op dat moment hebben wij niet naar voren geschoven, zoals blijkt uit alle verslagen die u hebt kunnen zien, meer dan wat publiek is, dat het initiatief niet van de Vlaamse Regering kwam. Wat mijn vertegenwoordiger zegt, dat de voorzitter na zijn pleidooi misschien eens een ronde kan doen, dat is een juist en goed voorstel. Mijn mensen moeten zulke voorstellen doen. In elk brownfield is het de bedoeling dat die gerealiseerd wordt. Daar verbinden wij ons contractueel toe, binnen de wettelijke bepalingen, om inspanningsverbintenissen te doen. Het is dus nogal logisch dat mijn medewerker dat heeft gedaan. Ik heb op 28 september niets anders gezegd. Ik heb niet gezegd dat er in die stuurgroep geen initiatief is genomen. Maar dat is iets anders dan dat de Vlaamse Regering een formele opdracht aan die voorzitter geeft, want het is de stuurgroep die dat beslist, met mensen vanuit de kabinetten. Het is geen formele opdracht. Dat was wat op 28 september was gevraagd. Dat is een

duidelijk verschil, en dat weet u goed genoeg. Als u doet alsof dat allemaal hetzelfde is, dan is dat stemmingmakerij.

Het initiatief kwam dus niet van de Vlaamse Regering. Dit is nota bene ook geen interpellatie, dit is een vraag om uitleg. U sprak daarnet over een interpellatie. Er is geen interpellatie, het is een vraag om uitleg. *(Opmerkingen)*

U hebt een interpellatieverzoek ingediend, maar dat is niet goedgekeurd. Het is een vraag om uitleg.

Collega De Ro, we gaan een bijkomend brownfieldconvenant maken. Het kader en het decreet zijn duidelijk over hoe dat moet gebeuren. Het is ook duidelijk dat de betrokken partijen ook kabinetten zijn. Het is ook duidelijk dat het goed is dat dat zo gebeurt. Voor mij is dat een manier van werken die in het verleden, tot grote tevredenheid van alle partijen, altijd heeft gewerkt, en nu wat misbruikt wordt om te doen alsof er hier iets mis is gebeurd of dat er, zoals sommigen zeggen, in alle stilte in de coulissen van alles achter de rug van iedereen gebeurt.

Hoe het dossier verdergaat, daar ga ik niets over zeggen. Het is niet aan mij om initiatief te nemen. Ik ga echt niet in de plaats treden of woordvoerder worden van collega Schauvliege. Zij zal binnen de Vlaamse Regering allicht het gesprek initiëren. Dat is haar prerogatief. Ik ga niet in haar plaats treden.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp.a): Minister, opnieuw: ik baseer mij niet op insinuaties. Ik baseer mij op de feiten en de verslagen, zoals ik ze gelezen heb. En ik heb ze ook volledig gelezen.

Ik ga het nog eens herhalen. Toen ik u op 28 september daarover heb geïnterpelleerd, hebt u echt gezegd dat u van niks wist. U zei: "Ik heb de gesprekken niet gevoerd." Minister, uw vertegenwoordiger is echter op elke vergadering aanwezig geweest. Ik ga er dus van uit dat uw kabinetsmedewerker u op de hoogte houdt.

Minister Philippe Muyters: Kijk dan naar die verslagen. Voorzitter, sorry, maar dit ben ik nu beu! Toon me aan dat er voor 28 september een verslag is van die stuurgroep waarin staat dat Uplace light er is. Dat is er niet! Stop met die insinuaties! Op 28 september wist ik niks van Uplace light en mijn vertegenwoordiger en de stuurgroep ook niet, want toen was het nog niet aan bod geweest. Stop er nu mee! Of toon het aan!

De voorzitter: Laten we proberen deze zaak in alle sereniteit verder af te handelen. De standpunten zijn zeer duidelijk. We gaan niet in herhaling vallen.

Katia Segers (sp.a): Het allerbelangrijkste is uw laatste antwoord: u zegt niet te zullen antwoorden wat het nieuwe GRUP betreft. Dat maakt me zeer ongerust. *(Opmerkingen van Matthias Diependaele)*

U kent ons standpunt: een Uplace, een Uplace light mag en kan er niet komen. Dat er moet worden gezorgd voor een goede invulling van dat gebied, in functie van de noden van de regio, dat is absoluut nodig. U hebt me echter met uw antwoord niet gerustgesteld dat Uplace light er niet zal komen.

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

Björn Rzoska (Groen): Minister, ik weet dat dat zeer gevoelig ligt, maar als ik de verslagen lees, is het enige dat ik eigenlijk vind, dat u van bij het begin openheid had moeten geven aan het parlement. Ik weet wel dat die gesprekken ook buiten de stuurgroep hebben plaatsgevonden, maar er wordt ook teruggekoppeld

in de stuurgroep. In een verslag van 28 juni staat zelfs letterlijk: "Indien de gesprekken een positieve evolutie kennen, zal ook moeten nagedacht worden over de communicatie die gevoerd wordt." In het eerste verslag waaruit ik heb geciteerd, staat zelfs helemaal op het einde: "Het is de bedoeling dat de onderhandelaar zijn werk low profile kan doen, in een zekere medialuwte kan werken. Proactieve communicatie lijkt geen goed idee." Er zijn diverse keren terugkoppelingen in de stuurgroep. Ik ga er toch ook van uit dat die voorzitter niet helemaal in een vacuüm handelt en wel degelijk met een mandaat werkt, en ook terugkoppelt. Wat dat betreft, hebben we toch een andere lezing van de feiten, denk ik.

Ik neem het u niet kwalijk, u kunt ook niet alles weten, maar ik had wel degelijk een actuele interpellatie ingediend. Die is niet aanvaard, dus ik heb die opgesplitst in twee vragen om uitleg. Ik heb dus ook de vraag aan minister Schauvliege voorgelegd. Voorzitter, gelukkig hebt u mijn vraag wél gehonoreerd. Bij de voorzitter van de andere commissie hangt dat voorlopig ergens in het ijlé. Ik hoop dat mijn vraag daar wordt aanvaard. Minister, het is echter ook logisch, en ik zeg dat in alle rust, dat ik die vraag over wat nu gebeurt, met dat vernietigde GRUP, ook hier stel. De reden is heel eenvoudig. Oké, er is een bevoegdheidsverdeling, maar een regering zou toch ook een en ondeelbaar moeten zijn en u zou ook namens de Vlaamse Regering daar een antwoord op moeten kunnen geven. Maar goed, geen enkel probleem, ik zal mijn vraag herhalen bij minister Schauvliege.

De voorzitter: Collega Rzoska, dat laatste had ik u inderdaad wel willen adviseren. U zult begrijpen dat de minister daar niet op antwoordt. We proberen hier in alle openheid alle vragen door te laten indien dat kan, en ik kan alleen maar voor mijn eigen winkel spreken.

De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Willem-Frederik Schiltz aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de toename van het gebruik van de waarborgregeling van Waarborgbeheer nv – 541 (2017-2018)

Voorzitter: de heer Jos Lantmeeters

De voorzitter: De heer Schiltz heeft het woord.

Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Voorzitter, minister, een heel andere thematiek nu. Collega's, mijn vraag over de toename van het gebruik van de waarborgregeling wil ik graag even situeren. De Vlaamse overheid heeft twee waarborgsystemen. Het ene is Gigarant, vooral bedoeld voor grote bedrijven en iets grotere leningen, met een waarborg tot 80 procent. Het andere is de generieke waarborgregeling, een automatisch systeem waarbij financiële instellingen waarborgen kunnen toekennen, waarbij punctueel via steekproeven wordt geaudit en gecontroleerd door Waarborgbeheer nv of aan de criteria is voldaan en dergelijke meer. Het essentiële is dat het een automatisch systeem is, en dat het dus niet de overheid zelf of een van de overheid afgeleid orgaan zelf is dat de waarborgen moet toekennen.

De reden voor mijn vraag is het bankenoverleg dat in februari heeft plaatsgevonden, en ook het verslag van het overleg dat in september heeft plaatsgevonden. Dat is zeer interessant. Ook voor de collega's is het zeer nuttig om die verslagen van dat highlevel bankenoverleg te lezen. Daarin wordt ook een soort financieel-economische stand van zaken van het land en zijn regio's gemaakt. Wat lezen we nu in die verslagen? Wat stellen we vast? Dat het aantal waarborgen, en vooral het aantal automatisch toegekende waarborgen, stevig stijgt.

Een en ander is mogelijk niet los te zien van een toename van het aantal kredieten dat sowieso werd versterkt. Enerzijds merken we bij de gezinnen een sterke toename van het hypothecair krediet, maar ook voor bedrijven worden er meer en meer kredieten toegekend. Dat lijkt mij een goede zaak. Mogelijk heeft een en ander te maken met de economische heropleving en dies meer.

Terecht werd in het verslag van het bankenoverleg aangehaald dat de stijging van de automatische toekenning in de gaten moet worden gehouden. Voorlopig lijkt het niet zo dat er een bovenmatige blootstelling is ten aanzien van de Vlaamse overheid, maar wanneer die enveloppes blijven toenemen, zou dat toch voor problemen kunnen zorgen, te meer dat het delven van mogelijke verliezen of verliezen bij uitwinning rechtstreeks ten laste van de Vlaamse begroting vallen. Er wordt verwacht dat het verlies van de garanties voor 2018 op 11 miljoen euro zou vallen en toch wel enigszins hoger ligt dan wat we de afgelopen jaren hebben gezien, met uitzondering van een piek ten gevolge van de economische crisis.

Minister, we stellen vast dat er een toename is van het aantal automatisch toegekende kredieten. Voorlopig blijkt de dekking nog redelijk in orde en is er geen bovenmatige blootstelling aan risico. Maar, gelet op de cijfers die ik net heb toegelicht, zou ik u willen vragen wat hiervan volgens u de oorzaken zijn. Gaat het enkel om een toename van het aantal kredietvragen, waarbij het dan proportioneel logisch is dat het aantal waarborgregelingen toeneemt? Is er een wijziging in het kredietprofiel, waardoor er andere kredieten aan een ander soort bedrijven of andere investeringen worden toegekend? En, een heel belangrijke vraag: merken we al dan niet een tendens dat banken, aangezien zij vrij gemakkelijk kredieten onder die regeling kunnen schuiven, meer en meer risico naar de Vlaamse overheid schuiven? De rentes liggen laag, er is weinig te verdienen op een aantal kredieten. Het zou dus natuurlijk kunnen – de verleiding is groot – om stelselmatig of stilaan sluipend meer risico's naar de Vlaamse overheid over te hevelen.

Hebt u reeds resultaten ontvangen van de analyse die de financiële instellingen zouden uitvoeren? Er is toen op het bankenoverleg gevraagd of de vragen die ik net heb gesignaleerd, op microniveau zouden worden onderzocht. Is er daarvan al resultaat? Welke factoren verklaren de waarborgtoename volgens de financiële instellingen? Op basis van de antwoorden op die vragen, welke beleidsconclusies trekt u uit die vaststellingen? Acht u een bijsturing van het waarborgsysteem nodig?

In 2017 werd de waarborgenveloppe verhoogd naar 350 miljoen euro. Als we die prognoses doortrekken, betekent dit dat, als we dat aanhouden, de komende jaren de verliesfinanciering kan oplopen tot 20 miljoen euro. Welk waarborgvolume zult u volgend jaar ter beschikking stellen in het kader van de waarborgregeling? Welk niveau aan waarborgen acht u budgettair beheersbaar? Simpel gezegd: we zien dat het aantal waarborgen toeneemt. We hebben de portefeuille – of tenminste het beschikbaar budget – enigszins moeten optrekken. Ik dacht dat er bij PMV een eenmalige verhoging is gekomen – of anders kunt u mij daarin corrigeren.

Waarborgbeheer nv staat in voor het beheer van dit instrument van de automatische toekenning, via onder andere de inning van de premies – er moet een eenmalige premie worden betaald wanneer de waarborg wordt toegekend – en de uitvoering van controles en audits om de naleving van de regelgeving te controleren. Met andere woorden, banken kennen het toe, maar Waarborgbeheer nv controleert hier en daar met steekproeven of dit wel correct gebeurt. Is er, gelet op het toegenomen aantal verbintenissen dat moet worden gecontroleerd, nog voldoende controle en dus risicobeheersing mogelijk? Met andere woorden, is de slagkracht, de controlekracht en auditkracht van Waarborgbeheer nv voldoende groot om het toegenomen volume nog steeds adequaat te controleren?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Collega, op het highlevel overleg van 21 september 2017 is opnieuw gesproken over die waarborgregeling. Ter voorbereiding daarvan had Febelfin een rondvraag gedaan bij de voornaamste banken in de Vlaamse markt over de verwachte toename van het gebruik van die waarborgregeling in de toekomst. Uit die rondvraag bleek dat, geaggregeerd, het gebruik van de waarborgregeling in de komende jaren nog wel verder zou stijgen, maar wel minder uitgesproken dan het stijgingspercentage van de voorbije jaren.

Betreffende de specifieke oorzaak voor de toename van de aangevraagde waarborgen brachten de financiële instellingen geen specifieke analyse naar voor. Maar ik denk dat je wel duidelijk de toename kunt zien. Dat is dus al een eerste reden. Die toename loopt parallel met de toename van de ondernemerskredieten die worden verleend. Volgens de kredietbarometer van Febelfin bereikte het uitstaande bedrag aan kredieten verleend aan ondernemers eind december 2016 het hoogste punt ooit. De toename van die ondernemerskredieten wordt in belangrijke mate ondersteund door de lage rentetarieven. Dat is vanzelfsprekend. Het is een goed moment om leningen aan te gaan. De rentes staan heel laag. Bovendien is de waarborgregeling een belangrijk instrument ter ondersteuning van de kredietverlening aan startende ondernemingen. De toename van het aantal starters heeft dan ook een rechtstreekse invloed op het gebruik van de waarborgregeling.

Er is nog een tweede reden. Daarnaast gaven de banken tijdens het highlevel bankenoverleg ook aan dat de bekendheid van het instrumentarium van Waarborgbeheer sterk toeneemt bij hun medewerkers door de vereenvoudigingsinspanningen die hier samen met PMV geleverd zijn, wat opnieuw leidt tot een verhoogd gebruik ervan. Maar dat is een positieve zaak. Als er een instrument is, is het de bedoeling dat het kan worden gebruikt voor wie het nodig heeft. Er is het feit dat de mensen het beter kennen, samen met de mensen van PMV, en daardoor een betere kennis in de markt zetten.

Op basis van de gegevens die vandaag beschikbaar zijn, zal het beschikbaar gestelde waarborgbedrag voor 2017 voldoende zijn om aan de vraag naar waarborgen te kunnen voldoen. Ook voor 2018 zal, op basis van de inschatting van de banken, het in de markt geplaatste waarborgbedrag voldoende zijn. Een bijsturing van de regeling op korte termijn is volgens mij dus niet aan de orde. Ik kom daar straks ook op terug in verband met uw vraag naar controle.

De verliesfinanciering blijft op dit moment beheersbaar door een relatief beperkt aantal waarborgafroepen, mede veroorzaakt door de verbetering van de algemeen economische toestand en het dalende percentage van default bij de verschillende financiële instellingen.

De evolutie van de verliesfinanciering zal, zoals in het verleden, uiteraard van nabij worden opgevolgd. In het verleden was de situatie dat het bedrag niet helemaal werd uitgeput. Door de stijgende waarborgaanvragen wordt het bedrag nu wel uitgeput, maar we zitten nog niet aan de limiet. Ik heb daarnet al in mijn lichaamstaal laten verstaan dat er niets is veranderd. Sinds 2010 is 350 miljoen euro het plafond voor waarborgen die aan kmo's en grote ondernemingen kunnen worden verleend. Het budget dat in 2017 beschikbaar is gesteld voor waarborgen in de waarborgregeling en dat in 2018 zal worden gebruikt, is ook 350 miljoen euro. Ik heb in mijn eerste antwoord al verwezen naar het grote succes. De banken verwachten een verdere stijging. We lopen stilaan tegen dat plafond aan. We gaan nu met simulaties na of het wenselijk is het beschikbare waarborgbedrag dat in 2018 zal worden gebruikt voor 2019 te verhogen. Er is nog niets beslist. De toekomstige budgettaire impact is het belangrijkste criterium dat in overweging wordt genomen. Dat lijkt me duidelijk. Op dit ogenblik is er geen enkel probleem. We kijken het na aan de hand van simulaties. Ik kan nu nog niet zeggen of het al dan niet nodig zal zijn het bedrag van 350 miljoen euro te verhogen.

De operationele organisatie binnen de nv Waarborgbeheer laat toe de audits in de toekomst te garanderen of zelfs uit te breiden. We houden rekening met de stijgende productie en we zetten in op de optimalisering, de informatisering en gerichte controles. Op die manier kunnen we effectief waken over de kwaliteit van de portefeuille. Vooraleer tot de uitbetaling van een waarborg wordt overgegaan, wordt elke afroep sowieso aan een grondige controle onderworpen. Dankzij onze steeds groeiende mogelijkheden kunnen we de controle op dit ogenblik effectief op een degelijke wijze blijven garanderen.

De voorzitter: De heer Schiltz heeft het woord.

Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Minister, ik dank u voor het antwoord. Indien ik het goed heb begrepen, worden er niet meer risico's naar de Vlaamse overheid doorgeschoven. In de economisch gunstige omstandigheden is het risico veeleer beperkt. Hierdoor vormt de volumetoename geen probleem zolang de economische conjunctuur voldoende goed is. Met dergelijke maatregelen stimuleren we natuurlijk de economie. U mag gerust zijn. Zolang de ratio van de hefboomrisico's in orde is, wat het geval lijkt te zijn, zijn wij grote voorstanders van het instrument.

Wat de budgettaire impact betreft, houdt u de vinger aan de pols. Dat is voor ons natuurlijk een zeer belangrijk element. Volgens u heeft de nv Waarborgbeheer voldoende slagkracht om het toegenomen volume te blijven monitoren. We moeten de vinger aan de pols houden. Indien dit niet meer het geval zou zijn, moeten we die signalen detecteren.

Minister, ik heb nog een aanvullende vraag. Er zijn twee systemen. Ik heb me nu gefocust op de automatische toekenning. Ik ben blij te vernemen dat dit systeem werkt en onder controle is. Ik vraag me echter af waarom we met Gigarant nog een apart vehikel hebben. Zou het niet interessant kunnen zijn dat onder een hoedje te brengen? Het zijn iets andere leningen, maar misschien kunnen we dan nog een bijkomende efficiëntiewinst boeken en er wat overheadkosten uit halen. Dat geld zouden we dan kunnen gebruiken om een extra hefboom te realiseren.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

Robrecht Bothuyne (CD&V): Minister, ik dank u voor het antwoord. Het waarborgsysteem van de Vlaamse overheid heeft al vele jaren zijn merites bewezen. We zijn dan ook zeer blij met de cijfers. Ik heb nog een bijkomende vraag. In 2016 is tijdens het highlevel bankenoverleg aangegeven dat het waarborgsysteem – en dan meer bepaald de leningen verstrekt door Gigarant – eens zou moeten worden herbekeken in functie van een betere financiering van doorstartbedrijven. PMV heeft toen verklaard dat er op dat vlak een manco of eventueel een probleem bestaat dan kan worden opgelost. U hebt toen verklaard mee aan tafel te zullen zitten om proactief te werken in functie van de ondernemingen die een doorstart nodig hebben en met financieringsproblemen zitten. Kunt u hierbij wat meer duiding geven? Is op dat vlak iets gebeurd? Is voorzien in een systeem waarbij de waarborgregeling wordt gebruikt?

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): Voorzitter, als we over waarborgen spreken, krijg ik als voormalig ondernemer altijd een eng gevoel. Een waarborg kost ook geld. Ik heb op de website van PMV een tekst gevonden. Ik heb dit niet uitgevonden. Dit is een publiek document. Het betreft een casestudy in verband met het bedrijf Ecoworks. Ik lees het even voor: "Door een snelle groei, zeker de laatste jaren, moest er regelmatig vers geld in de onderneming gepompt worden. Gezien de arbeidsintensieve aard van hun sector en verschillende projecten op hetzelfde moment was de nood aan werkkapitaal dan ook groot. In 2015 klopten ze nog aan bij de bank voor een krediet van 200.000 euro, maar ondanks hun sterke

cijfers was de groene spirit nog niet direct aanwezig bij de bank. Een waarborg van PMV van 75 procent van het krediet zorgde echter voor soelaas.”

Mijnheer Schiltz, ik kan me gedeeltelijk vinden in wat u hebt gezegd. Het is voor een bank soms een gemakkelijke oplossing. De ontleners betaalt de kosten, maar het gaat om de totale balans van de onderneming. Een onderneming kan maar zo veel waarborgen krijgen als de balans toelaat. Er wordt naar de totale kredietlijn gekeken. De borg maakt daar deel van uit, zelfs al zit die borg bij derden. Zo beschouwen banken dit toch.

Ik maak soms de vergelijking met Duitsland en Oostenrijk. Ik heb daar regelmatig contact met banken gehad. Daar heerst een totaal andere spirit als naar ondernemingen wordt gekeken. Er is veel meer technische knowhow om investeringen te beoordelen.

We hebben het vorige week over de klimaatdoelstellingen gehad. Soms hebben bedrijven een iets lager rendement omdat ze een maatregel hebben genomen die in een energiebeleidsovereenkomst past. Ze kunnen dan moeilijk bij de bank terecht. De bank heeft het niet altijd door en vindt dat financiële mensen niet plots over een technische zaak kunnen beslissen. Als PMV dan soelaas kan bieden, kan de bank dat misschien wel ondersteunen.

Dat is een oplossing, maar eigenlijk zou de oplossing moeten zijn dat de banken soms een beetje minder rigide denken. De vraag is of dit niet meer kan worden meegegeven in het highlevel overleg met de banken.

Minister Philippe Muyters: Collega Gryffroy, ik zie het wel een beetje anders. Ik heb zelf niet het gevoel dat de banken te rigide zijn in het toekennen van financiering. Maar soms, door bijvoorbeeld een zeer snelle groei van bedrijven – wat ook een reden kan zijn waardoor het moeilijk is –, wenst men effectief een extra waarborg – of om techniciteit en dergelijke meer. Alleen, het punt dat de hoeveelheid waarborgen, zoals ik ook al aan collega Schiltz zei, evolueert samen met de hoeveelheid van de financiering, is duidelijk dat men het niet doorschuift naar de Vlaamse Regering. Het blijft een instrument dat mogelijkheden geeft daar waar volgens mij banken soms, misschien wel terecht, zeggen dat men meer waarborg wil. De vraag die zich dan stelt, is of, als de bank het vraagt om zekerheid of voldoende zekerheid te hebben in hun totaliteit en wij het als Vlaamse Regering niet doen, de banken die middelen dan wel zouden kunnen vinden. Daarop willen wij een antwoord bieden. We kunnen leningen geven, we kunnen waarborgen geven en we kunnen participaties nemen. Ik vind dat een waarborg een zeer specifiek element in het geheel blijft. Ik ben er nogal voorstander van om dat te bewaren. En ik heb niet het gevoel dat de banken het risico doorschuiven. Het zijn vaak heel goede dossiers waarvan je je zelfs zou kunnen afvragen waarom de bank het niet doet, maar waarover je dan wel uitleg krijgt waarom de bank het niet doet. Dan kun je in een totaalbeeld naar voren kijken.

Collega Schiltz, Gigarant gaat sowieso over grotere bedragen. De manier van toekennen, wat toch bijna meer automatisch gebeurt bij kleinere waarborgen, vraagt meer inzicht en meer duiding. Het is zelfs zo dat ik voor sommige bedragen naar de Vlaamse Regering moet om goedkeuring te krijgen. Ik denk dat het goed is dat het op die manier gebeurt. Echt naar een systeem gaan, zou het te moeilijk maken voor de kleinere waarborgen die moeten worden gegeven. Wat we doen voor de grote, zou voor de kleine te moeilijk zijn en wat we doen voor de kleine, zou, denk ik, niet goed zijn voor de grote waarborgen die we geven. Ik heb tot nu toe geen klachten gehad dat het systeem te moeilijk of slecht is. Ik denk dat we op deze manier verder kunnen.

Collega Bothuyne, wat de doorstart betreft, ik herinner me dat we dat hebben gedaan, maar ik heb geen stand van zaken bij. Ik stel voor dat u daarover een vraag doorgeeft.

Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Minister, ik geef mijn suggestie niet mee omdat er iets slecht zou functioneren. Misschien moeten we het eens grondig onderzoeken, want het is niet omdat er twee verschillende systemen bestaan, dat ze niet onder een orgaan kunnen worden gebracht met een eenheid van leiding enzovoort. Het is een kwestie van een efficiëntieoefening die u ook al in andere economische instrumenten van de Vlaamse overheid hebt doorgevoerd.

Het valt me wel op dat ik in het verslag van het highlevel bankenoverleg van september veel van de dingen die u hebt verteld, niet heb teruggevonden. Het verslag was heel wat korter. Dat is wel jammer omdat er in het verslag van februari uitgebreid op is gealludeerd. De cijfers zijn in het volgende verslag niet aan bod gekomen, maar dat is dan nu wel rechtgezet.

U hebt terecht aangehaald dat er verschillende manieren zijn om de economie te ondersteunen. U kunt zelf leningen geven. Collega Gryffroy, ik denk dat het beter is om waarborgen te geven dan om zelf de bank te gaan spelen. Dan loop je het risico dat je de concurrentie verstoort en banken nog sneller zullen zeggen dat je maar bij de overheid moet aankloppen.

Wel is het zo dat we een zeer scherp oog moeten houden op de manier waarop banken die waarborgen toekennen, vooral omdat zij er direct baat bij hebben en zelfs een stuk van hun risico kunnen contingeren.

Ter informatie: van het totaal aantal waarborgen die de Vlaamse overheid geeft, is dit niet het grootste volume, maar het zijn wel de meest kwetsbare omdat ze rechtstreeks economische waarborgen stellen. Daarom doe ik dus opnieuw een oproep om zeker met Waarborgbeheer nv en andere organisaties de vinger aan de pols te houden. Maar voorlopig hartelijk dank voor uw antwoord.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Andries Gryffroy aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de speerpuntclusters in het kader van de circulaire economie – 693 (2017-2018)

Voorzitter: de heer Jos Lantmeeters

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, op 21 november 2017 organiseerde technologiefederatie Agoria een dag van de circulaire economie.

Dit event werd gevolgd door een persbericht dat men kon terugvinden op de website van Agoria en Belga, met de boodschap dat de circulaire economie tegen 2020 voor 36.000 extra jobs zal zorgen bij ons, met een extra toegevoegde waarde van 3,6 miljard euro. Dat is een stijging van 0,79 procent van de Belgische werkgelegenheid en van 1,04 procent van het Belgische bruto binnenlands product.

Opmerkelijk is dat volgens Agoria ongeveer de helft van die banen en ongeveer de helft van die toegevoegde waarde afkomstig zullen zijn van productiebedrijven uit de technologische sector. Dat is goed voor een extra groei van 6,4 procent in de technologische industrie.

Anderzijds heeft minister Schauvliege twee projectoproepen gelanceerd, 'Open call Circulaire stad en ondernemen' en 'Open call Circulaire aankopen', waarvoor 145 indienen ontvangen werden.

Minister, in welke mate en op welke manier werken de departementen Leefmilieu en EWI samen rond circulaire economie? Zijn er synergieën of overlap tussen de projectoproepen van minister Schauvliege en de speerpuntclusters van het Departement Economie, Wetenschap en Innovatie? In uw beleidsbrief ligt de focus van de speerpuntclusters voor het volgende werkjaar op het operationaliseren van de strategische roadmap van deze clusters, met het vertalen van strategische plannen in concrete onderzoeksprojecten. Hoe zal deze doelstelling worden vertaald naar de circulaire economie? Kunt u de cijfers van Agoria onderschrijven?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Gryffroy, ik kan u garanderen dat de samenwerking tussen de twee departementen zeer goed is. Die is zelfs ingebed in de governancestructuur van de transitieprioriteit circulaire economie. Er is een publiek-private stuurgroep Vlaanderen Circulair waarin onder meer de leidend ambtenaren zetelen van het departement EWI, het Agentschap Innoveren en Ondernemen (VLAIO), het Departement Omgeving en de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM). Een belangrijke opdracht van deze stuurgroep is om te komen tot een maximale afstemming tussen alle betrokken partijen, en dus ook tussen de beleidsdomeinen, onder meer op het gebied van de inzet van beleidsinstrumenten en -middelen. Complementariteit is dus echt gepland.

De projectoproepen van minister Schauvliege en de clusterprojecten van de speerpuntclusters zijn in belangrijke mate complementair, mede omdat bij de opmaak van deze oproepen de nodige afstemming werd gepland binnen de zopas genoemde stuurgroep. Zowel de projectoproepen van de collega als de clusterprojecten van de speerpuntclusters sluiten aan bij de doelstellingen van de transitieprioriteit Circulaire Economie.

De VLAIO-projecten van de speerpuntclusters zijn projecten voor onderzoek, ontwikkeling en innovatie. Het gaat om strategisch basisonderzoek, om O&O-projecten van bedrijven in samenwerking met kennisinstellingen, om collectieve kennisopbouw en -overdracht voor innovaties met bijzondere focus op kmo's, en om haalbaarheidsstudies voor innovatietrajecten.

De projectoproepen van minister Schauvliege richtten zich in 2017 in de eerste plaats op het opzetten van demonstratie- en disseminatieprojecten op het vlak van circulair aankopen, circulaire stad en circulair ondernemen. De focus ligt hierbij op de implementatie en demonstratie van circulaire concepten in de praktijk. Er is ook veel aandacht voor maatschappelijke innovatie. Daarmee toon ik aan dat het toch echt complementair is.

De nodige afspraken tussen de speerpuntclusters en de relevante transitieprioriteiten liggen vast in de clusterpacten. Die worden jaarlijks geactualiseerd. De focus van de afspraken tussen de speerpuntclusters en de transitieprioriteit Circulaire Economie ligt momenteel op bewustmaking, op het verhogen van kennis over de circulaire economie en op netwerking. Op basis van de noden van en kansen voor de clusterleden verwachten we nieuwe samenwerkingen en concrete projecten van de clusterleden rond circulaire economie. Dat is logisch, eerst moet je kijken naar wie, wat en hoe, en dan komen er projecten. Wanneer hiervoor VLAIO-ondersteuning wordt gevraagd, zal de transitie-manager Circulaire Economie nauw worden betrokken om die complementariteit te garanderen.

Aangezien economische groei moeilijk te voorspellen is, wil ik mij niet uitspreken over de exacte voorspelde groei- en tewerkstellingscijfers, maar het mag worden aangenomen dat de technologische industrie een van de sectoren is waar wij ons in de toekomst op willen blijven richten. Met alle initiatieven die ik ondertussen heb genomen of aan het nemen ben, weet u dat ik dat doe.

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): Minister, ik ben in elk geval heel blij dat het complementair is, dat het synergieën zijn en geen overlap, dat er dus een heel goede samenwerking is. Hebt u, in het kader van de speerpuntclusters, weet van samenwerkingen betreffende circulaire economie? U praat over Catalisti. Daarvan zou je kunnen zeggen dat ze bezig zijn met recyclage van plastic verpakkingen, maar evengoed zou dat kunnen terugkeren bij SIM, en later eventueel bij Flanders' FOOD, dat nog maar pas is opgestart. Het is perfect mogelijk dat een thema rond circulaire economie door de verschillende speerpuntclusters gaat. Zijn daar al initiatieven genomen?

De voorzitter: De heer Schiltz heeft het woord.

Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Minister, we hebben de vier speerpuntclusters VIL, Catalisti, SIM en Flux50. Als je die titels alleen nog maar leest, dan spat het potentieel aan circulaire economie ervan af. Dus is het wel een terechte verwachting dat de interclusterprojecten succes zullen hebben.

Uit uw antwoord op een schriftelijke vraag van collega Bothuyne eind vorig jaar gaf u aan dat er elf projectvoorstellen werden ingediend, en dat daarover een beslissing zou worden genomen in december 2017. Is daarover al een beslissing gevallen? Hoe evalueert u de respons op de oproep over die intercluster-synergieën?

Minister, in uw recente beleidsbrief hebt u verwezen naar een nieuwe kandidaat-speerpuntcluster inzake blauwe economie. De aanvraag zou zijn ingediend en de procedure was lopende ten tijde van uw beleidsbrief. Kunt u daarvan een update of een stand van zaken geven?

Minister Philippe Muyters: Dat zijn geen vanzelfsprekende bijkomende vragen. Ik ken niet alle elementen. Ik heb wel heel uitdrukkelijk van bij de start van de speerpuntclusters gevraagd ... Ik vind het heel goed dat er geen cluster circulaire economie is omdat dat een thema is dat je bij de verschillende clusters moet terugvinden. Daarom heb ik van bij het begin gezegd dat er tussen de clusters verbanden moeten worden gelegd, dat ze elkaar regelmatig moeten zien en dat projecten bij elkaar moeten aansluiten. Ik ben er nog altijd zwaar van overtuigd dat als je bezig bent met wetenschappelijk onderzoek en innovatie, als je het interdisciplinair oversectoraal maakt, je nog veel meer kansen hebt om tot goede resultaten te komen.

Ik sta daar dus volledig achter. Het is juist dat er elf projecten waren. Ik heb die nog niet moeten tekenen, dus ik ken de juiste stand van zaken van die elf projecten niet.

Laat ons eerlijk zijn: een aantal van die clusters werkten vroeger als een lichte structuur, maar ik heb de indruk dat er nu echt een duidelijke, nieuwe dynamiek is gekomen door de filosofie van de speerpuntclusters. Terwijl een aantal van die lichte structuren vroeger relatief weinig effecten hadden ten aanzien van de bedrijven, zie je nu dat er een nieuwe dynamiek komt. Het is ook zo dat de helft van de werkmiddelen van de cluster moet worden betaald door de industrie zelf. Ik ben heel tevreden met hoeveel projecten er op korte termijn al naar voren zijn gekomen. Het zijn relevante projecten, waarbij het bedrijfsleven meer en meer samen gaat werken, met onderzoeksinstellingen, maar ook met elkaar. En dat is ook niet eenvoudig. De aard van een bedrijf is toch vaak meer van: vivons heureux, vivons cachés, we houden alles voor onszelf. De speerpuntcluster heeft juist de bedoeling om dat te doorbreken. En met de projecten die zijn ingediend, zie je dat dat effectief gebeurt. Ik ben daar ook heel tevreden mee.

Van de blauwe cluster ken ik de stand van zaken wel. Dat is nog in proces. Een van de volgende stappen is gezet. Ik geloof dat het tegen het einde van de maand naar het Hermesbeslissingscomité gaat, om dan met een advies naar mij te komen.

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): Ik ben een enorme believer van het concept van de speerpuntclusters. Mijn vragen waren veeleer uit interesse, om te weten of het zeer goed of uitstekend loopt.

Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Ik heb nog een kleine technische vraag. De minister heeft aangegeven dat mijn vragen nogal specifiek waren. Zou het mogelijk zijn om de stand van zaken van die elf projecten schriftelijk over te maken aan de commissie?

Minister Philippe Muyters: Ja, ik zal dat overmaken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.